

ledes at den har Uvillie imod at have Aftaler med Skibsfarten om Tilførsel af Kul; betragter Regeringen ogsaa disse Aftaler som noget, man skal bort fra?

Men Aftaler med Skibsfarten maatte selvfølgelig have haft som Konsekvens Fortsættelse af Centralkontoret, og mod dette er det, den højtærede Landbrugsminister hele Tiden har haft en ganske overordentlig Uvillie, der nu giver sig det Udslag, som jeg begyndte med at nævne, at han baandlægger al Handel med dansk Korn, men frigør Handelen med udenlandsk Korn. Denne Frigørelse er den Tribut, som den højtærede Landbrugsminister mener at burde give sin Fortid. At det er det allerfarligste, man kan gøre i Øjeblikket, at det er et af de farligste Omraader, paa hvilket den højtærede Landbrugsminister saaledes giver Slip paa al mulig Kontrol, tror jeg, den høje Rigsdag vil komme til, i alt Fald senere, at erkende.

Jeg lovede, da jeg nævnte, at Centralkontoret havde 8 Mill. Kr.s Overskud, saa vidt jeg vidste, at vende tilbage til disse Forhold, og jeg skal et Øjeblik gøre dette, idet jeg har et Spørgsmaal at stille til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister udviklede i Gaar, at der ikke gennem Centralkontorets Salg af Foderstoffer er tilført Landbruget billige Varer, og han opstillede nogle overordentlige Beregninger desangaaende. Han meddelte, at han havde spurgt Majsnævnet om forskelligt vedrørende dets Regnskabsførelse for at faa nogle Tal frem, han gerne vilde have Oplysning om. Han læste noget op af en Skrivelse, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at se, og hvoraf jeg gerne vil nævne nogle Ord. Centralkontoret skriver til Ministeren: „De Priser, hvortil Centralkontoret har uddelt Varerne, har sikkert altid ligget betydeligt under disses virkelige Værdi paa det Tidspunkt, da Varerne blev fordelt“ — det er altsaa her en direkte Erklæring om, at man har kunnet uddele Varerne under den virkelige Pris, det vil altsaa sige Verdensmarkedets Pris — „Importørernes Repræsentanter i Majsnævnet har gentagne Gange under Forhandlingerne om Prisens Fastsættelse gjort opmærksom paa, at de Varer, som Centralkontoret havde til Disposition udover Ombytningepartierne, efter den i sin Tid tagne Beslutning skulde tilbydes til Dagsprisen, men Regeringens Repræsentanter i Majsnævnet har af Hensyn til Landbruget ønsket at faa Varerne uddelt til saa lave Priser som muligt, navnlig for derigen-

nem at faa Svineproduktionen i Gang. Og Prisen paa Majs, som Centralkontoret har uddelt, er saaledes hele Tiden blevet fastsat til Kr. 35 cif, hvilket til Tider har ligget langt under Majsens virkelige Værdi. Centralkontoret disponerer endnu over ca. 50 000 t Majs, som er indkøbte til en ret høj Pris, og som, saafremt det skal uddeles til Kr. 35, vil bringe Centralkontoret et betydeligt Tab.“ Det vil altsaa sige, at Centralkontoret, naar det sælger til 35 Kr., sælger under, hvad det har betalt, og under Verdensmarkedets Pris for Øjeblikket og derfor lider et Tab.

Jeg vil nu gerne spørge den højtærede Landbrugsminister om, hvorfor han uden at forelægge denne Sag for Majsnævnet har givet Ordre til Centralkontoret om at sælge disse 50 000 t til 35 Kr. Det har den højtærede Landbrugsminister, saa vidt mig bekendt, gjort. Jeg vil gerne spørge om, hvorfor han uden Forhandling med Majsnævnet har truffet denne Disposition over de sidste 50 000 t, skønt han vidste, at den vilde bringe Centralkontoret betydeligt Tab, og dernæst vil jeg spørge Landbrugsministeren: Naar han har solgt 50 000 t Majs til 35 Kr. og ved, at dette maa betyde Tab, hvorledes kunde han saa i Gaar staa og sige, at der ikke af Centralkontoret blev solgt Majs, som betød en Fordel for Landbruget? Hvis det er rigtigt, at det er 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Tab eller derop imod, der lides paa disse 50 000 t, er der direkte til Landbrugets Fordel givet Afkald paa 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ved denne Disposition. Ved saaledes at give Ordre til at sælge 50 000 t med Tab er det lykkedes Landbrugsministeren at formindske Centralkontorets Overskud, men det er dog ikke lykkedes ham at faa det ud af Verden. Det er altsaa dog 8 Millioner trods det Tab, der her er Tale om. Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister om at give Oplysning om denne i Sandhed mærkværdige Transaktion, mærkværdig navnlig set i Forbindelse med den Tale, han holdt her i Gaar.

Jeg maa altsaa meget beklage, at den højtærede Landbrugsminister ikke har villet bygge hele denne Ordning paa en Fortsættelse af Ombytningen. Jeg føler mig overbevist om, at han da kunde have opnaaet en Aftale med Skibsfarten og derigennem fremskaffet en virkelig og sikker Ydelse og samtidig fremskaffet en virkelig Sikkerhed for; at Landbrugere, som ønskede Ombytning, kunde faa fuld Erstatning. I Stedet for har den højtærede